SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 145. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 2, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го СЕРПНЯ 1994. Ч. 145. РІК CI

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА БОРЕТЬСЯ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 27-го липня, пресовий центр Генеральної прокуратури України повідомив, що міцна корумпована підтримка з боку представників вищих рівнів влади дала змогу різного роду особам за короткий час пограбувати Україну.

Згідно з повідомленням пресового центру, минулого року за кордон продано чимало авіяційного палива за прямою вказівкою Кабінету Міністрів (Юхим Звягільський). У листопаді 1993 року грецька фірма „Уквар Петроліюм" при посередництві „Укрінвалютторгу" придбала 100,000 тонн авіяційного палива з державних резерв України за явно зниженими цінами. У результаті цієї акції, за попередніми підрахунками, державі завдано шкоди на суму близько 5 міл. дол. Згідно з контрактом, покупець повинен був перерахувати гроші за паливо безпосередньо на рахунок державного банку „Укрексімбанк", однак усі заплати зроблено через комерційний банк „Даміана банк" і замість 15.5 міл.дол. до бюджету України надійшло всього 10 міл. дол.

У ході слідства виявлено й інші факти нелегальної діяльности „Даміана банку". Зокрема, банк здійснював операції без ліцензії через фірму „Рейтинг", яка тільки за минулий рік не доплатила у державний бюджет понад 33 біл. карбованців податку, а прихований податок на добавлену вартість складає ще 52 більйони карбованців. Генеральна прокуратура за цим фактом розпочала кримінальну справу.

Розслідуючи цю справу, слідчі виявили цілу низку заздалегідь шкідливих договорів, що були укладені деякими грецькими фірмами на закупівлю чи продаж нафтопродуктів. Уже цього року державний концерн „Украгротехсервіс", виконуючи постанову Кабінету Міністрів, спрямовану на забезпечення паливом сільського господарства, закупив за кордоном близько двох мільйонів тонн бензини і дизельного палива. За оцінками фахівців, виконання контракту наносить великої шкоди державі, оскільки низькоякісна продукція, що надійшла в Україну, має високі ціни. Серед виконавців контракту — грецька фірма „Мотор Оіл Трейдінг С.А.", а також „Укрінвалютторг" та „Даміана банк".

Стипендисти УНСоюзу

На фото (зліва): Петро Мазяк, абітурієнт з визначним успіхом, Владика Михайло Вівчар, ЧЧНІ, Богдан Савка ІІ, абітурієнт. Оба абсольвенти отримали по 250 дол. стипендії від УНСоюзу з нагоди закінчення української католицької середньої школи Непорочного Зачаття у Воррені, Миш., 5-го червня ц.р. Владика Вівчар роздавав дипломи під час градуації. УНС щорічно роздає такі стипендії своїм членам, які є абітурієнтами українських середніх шкіл.

Міннесота відзначатиме роковини незалежности України

Міннеаполіс, Мінн. (В. Станиславів). — Заходами Відділів Української Американської Координаційної Ради (УАКР) та Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), було створено Комітет для відзначення третьої річниці проголошення незалежности України. Святочний комітет на своєму першому засіданні, яке відбулося 2-го травня ц.р., постановив щоб величаво відзначити це свято під гаслом „Україна є і буде самостійною незалежною державою".

Комітет звернувся до всіх молодечих організацій та мистецьких гуртків щоб вони взяли участь в програмі святкувань. Хор „Дніпро", жіночий ансамбль „Євшан-зілля", капеля бандуристів ОДУМ та танцювальний гурток СУМ готуються і братимуть участь в мистецькій програмі.

Відзначення незалежности України відбудеться в неділю, 28-го серпня ц.р., в залі Українсько-Американського Центру в Міннеаполісі. В програмі свята доповідь, яку виголосить генеральний консул України Анатолій Олійник з Чикаґо. Дальше буде мистецька частина та бенкет. В цю неділю в українських православних церквах св. Михаїла, свв. Володимира й Ольги та св. Юрія, а також в українській католицькій церкві св. Константина відправляться Молебні за краще майбутнє українського народу і за зміцнення української незалежної держави.

ЛЬВІВ. — Тут 30-31-го липня на Личаківському цвинтарі відбулося перепоховання останків жертв большевицького терору 1939-41-их років у Галичині. Товариство „Меморіял" здійснило розкопи у львівській в'язниці на Замарстинові, не лише в одній братській могилі знайдено останки 60-ох осіб.

ЗРОБЛЕНО КРОК ДО ЗМІЦНЕННЯ МИРУ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 26-го липня, відбулася пресова конференція, присвячена створенню Ліги політичних партій країн Міжмор'я, тобто чорноморського, балтійського і адріатичного реґіонів.

Ініціяторами заходу виступили Українська Республіканська Партія та Демократична Партія України. На пресовій конференції повідомлено, що 29-30-го липня відбудеться міжнародна конференція політичних партій Міжмор'я, на якій плянується створити Лігу партій, головною метою якої стане координація зусиль за зміцнення миру, безпеки та різнобічної співпраці в напрямках національної безпеки, національних меншин, економіки, екології та культури взаємин у Центральній та Східній Европі. Зусилля Ліги партій спрямовуватимуться у двох стратегічно важливих напрямках: розвиток міжпартійної співпраці, вплив на державні структури своїх країн через парляментські фракції та представництва партій у державних структурах з метою поширення співпраці країн реґіону. Участь у конференції візьмуть партії України, Білорусі, Болгарії, Естонії, Литви, Латвії, Македонії, Молдови, Румунії, Польщі, Мадярщини, Словаччини і Чехії. Всього 22 партії із 17-ох країн.

Україна шукає ринків збуту

Київ (УНІАР). — Прем'єр-міністер України Віталій Масол під час зустрічі з кореспондентами висловив певність, що „Україна не повинна втратити російський ринок". На його думку, якість українських товарів може задоволити споживачів цієї нестабільної держави. В. Масол повідомив, що вже готується ціла низка проєктів, як реконструкція енерґозабезпечення, створення власної фармацевтичної промисловости тощо.

Тут також відбулася пресова конференція, присвячена підсумкам міжнародних кругосвітніх перегонів вітрильників „Вітбред-94", у яких сьоме місце зайняла українська яхта „Гетьман Сагайдачний". Члени її залоги Андрій Чирва та Євген Платон керували вітрильником. Спонзори — Олександер Лебеденко з „Градобанку" та Віктор Скавронський з фірми „Вітер" відповіли на запитання журналсітів. Проєкт здійснився завдяки фінансовій підтримці комерційних структур і кредиту, наданого „Аксельбанком", без участи державних грошей, але з підтримкою Президента Леоніда Кучми.

В Чикаґо голосували

Чикаґо (А. Гороховський). — Рівно о 7-ій год. ранку відкрилися двері виборчої дільниці виборів президента України, яка розташувалася у приміщенні генерального консуляту України в Чикаґо. Голова виборчої комісії консуль Анатолій Толмачов запросив громадян України, які постійно проживають у ЗСА чи тимчасово знаходяться в Америці, приступити до голосування.

Першими вкинули бальоти до скриньки Ала Терещенко та Тамара Куґар. Вони висловили своє задоволення з приводу того, що мають можливість виконати свій громадський обов'язок.

О год. 8-ій вечора виборча коміся, до складу якої входили також працівники консуляту Таісія Самоварова та Володимир Іванченко, приступили до підрахунку голосів. Всього у виборах взяло участь 65 чоловік.

Пенсіонерам шлють газету безкоштовно

Чикаґо (А. Горохівський). — Адміністрація та профспілкова організація львівського заводу залізобетонних конструкцій та будівельних деталів, який працює для потреб залізниці, зробили добрий дарунок своїм колишнім працівникам, які пішли на заслужений відпочинок.

У другому півріччі цього року 97 пенсіонерів безкоштовно отримують газету „Львівський Залізничник". Вони й надалі зможуть дізнаватися про новини маґістралі, її досягнення і проблеми.

Дочка машиніста стала чемпіонкою Европи

Чикаґо (А. Горохівський). — Галина Лоік вдало почала свою спортову кар'єру. Подруги заздрили молодій дівчині, яка, виборовши першість на відповідальних змаганнях, здобула звання майстра спорту. І раптом тяжка хвороба, що прикувала дівчину до ліжка. Не варто говорити про те, як переживали цю траґедію батьки Галі — Андрій машиніст льокомотивного депо Львів — Захід та її мати Галина, медсестра.

Однак у спортсменки знайшлися сили, справжня мужність і достатнє терпіння для боротьби із своїм горем. Вона стала грати в шахи по листуванню, успішно виступивши у п'яти заочних турнірах.

В кінці травня цього року Галину було включено до складу дружини України, яка взяла участь у чемпіонаті шахів Европи серед інвалідів. Участь брали також преставниці Данії, Франції, Фінляндії, Мадярщини, Румунії, Росії, Словакії та Чехії.

Галина з кожною турою примножувала свої успіхи. Останню вирішальну партію з основною конкуренткою — чешкою Бланковою Шевчиковою провела блискуче. І ось результат: 6 точок із 7 можливих і золота медаля чемпіонки Европи.

ООН ДОЗВОЛЯЮТЬ НА ІНВАЗІЮ ГАЇТІ

Ню Йорк. — У неділю, 31-го липня, Рада безпеки Організації Об'єднаних Націй проголосувала дозвіл збройним силам ЗСА зайняти Гаїті та дати можливість повному розвиткові демократії. Це рішення схвалено голосами 12 до 0 з одним відсутнім (Руандою) та двома утриманими від голосування — Китаєм і Бразилією.

У протилежності до подібної резолюції після нападу Іраку на Кувайт, цим разом не означується часу коли дана інвазія має відбутися. Фактом залишається, що вона має відбутися, якщо теперішній військовий уряд Гаїті під керівництвом ген. Рауля Седраса добровільно не уступить.

У Вашінґтоні офіційні чинники твердять, що рішення в цій справі потриває ще кілька тижнів, бо, як підтвердила представниця ЗСА до ООН Меделейн Олбрайт, така часово не означена резолюція дає можливість полагодити цю справу дипломатичним способом, а президтові Биллові Клінтонові — вибір. Крім того, на її думку, схвалення ООН дало сиґнал військовій хунті Гаїті — „забратися добровільно і скоро або забратися недобровільно і скоро".

Засідання Ради безпеки ООН в цій справі тривало понад три години, бо представники таких країн як Бразилія, Китай, Мехіко, Уруґвай і Куба мали свої застереження до цієї справи — введення війська до Гаїті, до речі першого такого військового акту у західній півкулі за дозволом ООН.

Коли прийшло до голосування, то Бразилія і Китай стрималися, а представник Китаю Лі Чжаосін зазначив, що його країна вважає такий крок „небезпечним прецедентом. Натомість представники Англії та Арґентини підкреслювали і подавали факти про існування терору та порушення людських прав у Гаїті, твердячи, що у такому випадку це не тільки право, але й обов'язок ООН діяти, бо в Гаїті сотні осіб згинуло від часу як військовий провід усунув від влади демократично обраного президента Жана-Бертрана Арістіда та його уряд 30-го вересня 1991 року.

У СВІТІ

В СЕУЛІ ВІДБУЛАСЯ ПРЕСОВА конференція Кан Мен До, зятя прем'єр-міністра Північної Кореї Кан Сен Сана. *Він ствердив, що Пйонґянг володіє вже п'ятьма ядерними* боєголовками і не дозволить жодної міжнародної перевірки своїх реакторів, поки не виготовить необхідної для нього кількости головок. На думку Кан Мен До, Кім Йонг Іль, син покійного президента Кім Іль Сонґа, втримає у своїх руках владу лише в тому випадку, якщо дасть раду з харчовою кризою і загальним економічним занепадом. Втікач також сказав, що в північнокорейській армії точиться гостра боротьба за вплив між старим і молодим поколінням корейських комуністів.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ЯПОНІЇ скептично сприйняв заяву Кан Мен До, втікача з Північної Кореї, про те, що Пйонгянг вже має п'ять ядерних боєголовок і ще в цьому році розпочне масове виготовлення ядерної зброї. Експерти управління національної оборони Японії вважають, що Пйонґянг на сьогоднішній день може володіти не більше, ніж двома атомовими боєголовками. Для виготовлення більшої їх кількости Північна Корея не має плютонію.

МІНІСТЕР ПРЕСИ ТА ІНФОРМАЦІЇ Чеченської республіки Мовлади Удуґов звинуватив російські засоби масової інформації „у брехні, дезінформації і нагнітанні атмосфери". Він повідомив, що в міністерство звертаються десятки представників різних громадських організацій з проханням припинити на території Чечні висилання російської телевізії, яка „намагається розпалити громадянську війну на Кавказі". Уряд Чечні найближчим часом прийме рішення про цілковиту переорієнтацію місцевої телевізії на телепрограми Туреччини, Ірану, України, Білорусі і Грузії. „Ми будемо приймати всі програми, крім російської", — підкреслив міністер М. Удуґов.

АМБАСАДА З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ в Альжирі остерегла американських громадян про можливі напади на них бойовиків-іслямістів і закликала утриматися від летів на літаках альжирської компанії Ейр Альжір. „Ми маємо інформацію, — сказав представник американської амбасади, — що терористи заплянували ряд нападів на американців з метою вбивства або захоплення закладників. Очікується, що місцем здійснення цих терористичних акцій стануть передусім летовища. Недавні злочини іслямістів, які за останні дні вбили 15 европейців, змушують нас вжити надзвичайних заходів. Тому ми остерігаємо всіх громадян ЗСА про небезпеку".

В ОСЛО, СТОЛИЦІ НОРВЕҐІЇ, представники Ізраїля, Йорданії і Палестинської визвольної організації підписали угоду про співробітництво в ділянці справедливого користування ресурсами прісної води Близького Сходу. Єгипетська газета „Аль-Вафд" повідомила, що в цій зустрічі передбачалася також участь Сирії та Ливану. Однак ці дві країни, для яких проблема прісної води не менш актуальна, ніж для палестинської автономії, Йорданії й Ізраїля, відмовилися післати своїх експертів в Осло.

ГАЗЕТА „МОСКОВСКІЄ НОВОСТІ" повідомила, що невдовзі в Північну Корею вирушить група російських спеціялістів у ділянці бальзамування. Усі вони працюють у так званому Науковому центрі біологічних структур і через їхні руки у різний час перейшли тіла комуністичних ідолів — Леніна, Сталіна, Ґеорґія Дімітрова, Клемента Ґотвальда, Агостіньо Нето, Го Чі Мінга. На черзі — тіло Кім Іль Сонґа. Газета пише, що бальзамування тіла північнокорейського диктатора обійдеться для Пйонґянгу в 300,000 дол.

УЗГІДНЕНО ЗАКОНОПРОЄКТ У СПРАВІ ЗЛОЧИНСТВА

Вашінгтон. — Представники Сенату і Палати Репрезентантів у четвер, 28-го липня, знайшли вкінці спільну мову та погодились на одну версію законопроєкту про боротьбу зі злочинністю в ЗСА.

У законопроєкті пропонується збільшити на 100,000 осіб поліцію, заборонити декілька родів вогнепальної зброї та поширити смертну кару на більшу кількість заподіяних злочинів. Все це коштуватиме 30.2 біл. дол.

У загальному згаданий законопроєкт порпонує по рівному зужити фонди на запобігання злочинности, покарання та будівництво нових тюрем. Президент Билл Клінтон з великою радістю прийняв запропонований законопроєкт, підкреслюючи, що це найбільш суворий законопроєкт для поборювання злочинности в країні. Тепер діло за Сенатом і Палатою Репрезентантів, щоб законопроєкт схвалити, а він з великим вдоволенням його підпиши, щоб якнайшвидше закон увести в життя.

Про вартість цього законопроєкту напевно ще буде багато дискусій, але критики відразу заатакували його, як законопроєкт збільшення фондів соціяльної допомоги. Не надто задоволені із цього законопроєкту деякі керівники та чиновники виконавчої влади, називаючи його „казкою". Не зважаючи на критику більшість демократів і деякі республіканці дуже хочуть, щоб у цьому виборчому році закон про боротьбу зі злочинністю таки ввійшов в життя. Також зрозуміло чому Президент хоче, щоб такий закон підписати, бо це покищо було б здійсненням одної із його багатьох передвиборчих обіцянок.

Гроші для переведення в життя можливого закону, суми досить поважної в час всяких урядових зменшень бюджету, мали б прийти з фонду, що був для цієї справи окремо створений. Уряд президента Б. Клінтона запевняє, що це не збільшить державного дефіциту, бо майже цю саму суму плянується заощадити із відходом на пенсію майже 265,000 державних працівників.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА ВШАНУЄ 100-ЛІТТЯ УНС

Горшам, Па. — Окружний Комітет УНСоюзу Філядельфійської Округи влаштовує Союзовий День для вшанування 100-ліття Українського Народного Союзу. Відзначення відбудеться у неділю, 21-го серпня ц.р., на посілості УСОсередку „Тризуб", при дорогах Кавнті Лайн і Ловер Стейт Ровд у Горшамі, Па. Початок о год. 1:30 по полудні. У програмі — піднесення прапорів, відкриття, мистецька програма, відзначення заслуженого союзовця, забава при звуках оркестри „Карпати", цінні виграші для гостей. Буде чинний буфет.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 28-ГО ЛИПНЯ, американський доляр значно зріс вартістю у порівнанні з японським єном на світових валютних біржах. Аналітики твердять, що причиною цього була поголоска про те, що торговельні непорозуміння між Японією та ЗСА будуть вирішені до кінця липня. Цю дату Вашінґтон уважає вирішальною коли мова про застосування будь-яких торговельних санкцій проти Японії.

КРАЙОВА РАДА ДОСЛІДІВ турбується тим, що Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу дозволяє на завмирання зацікавлення космічними дослідами, бо вичікують на спорудження космічної станції. З цього приводу рада рекомендує, щоб збільшити наукові досліди на космічних ракетах, запускаючи їх частіше у простір. Згідно з плянами, космічна станція буде готова щойно у 2002 році. Тим часом заплановані полети у космос НАСА та спільних дослідів там з російською станцією „Мір" на думку Крайової ради дослідів є зовстім недостатніми.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 28-го липня, в Атланті, Джа., зібралося на конференцію майже 6,000 журналістів з меншинних груп у ЗСА. Згідно з їхніми працедавцями, ціллю конференції є зробити засоби масової інформації в країні більш різнородними, тобто включити більше журналістів з маншинних груп у склади редакцій та публікувати більше вісток з життя меншинних груп країни. Конференція була досить напружена та контроверсійна, а ще більше до цього причинився факт, що майже всі доповідачі з керівних органів засобів масової інформації є білими. Це підкреслили в свою черу присутні на конференції журналісти, які завважили, що це дуже влучно висвітлює існуючу ситуацію американського журналізму, який мусить ще багато зробити, щоб правильно відобразити різноманітність країни.

НОВООПРИЛЮДНЕНІ ДОКУМЕНТИ вказують, що впродовж 30-ти років ФБІ стежило за діяльністю відомого у цілому світі композитора і диригента Леонарда Берстіна, як людини, що була надто активною у підтримці таких акцій, як протести проти війни у В'єтнамі та рівноправности у правах громадян. Навіть пробували оскаржити його у приналежності до Комуністичної партії, але без будь-яких успіхів, бо Л. Бернстін під присягою ці обвинувачення заперечив, а доказів жодних ФБІ на це немало.

ВЕЛИКІ ВИРОБНИЦТВА ліків у ЗСА починають включати фармацевтів у пропаґування своїх виробів, тобто, щоб продавали ліки виробу даної фірми, а не іншої. Все це без відома лікарів чи схвалення пацієнтів, які купують ліки, в більшости здаючись на фармацевтів. Багатьом лікарям такі приктики зі сторони фармацевтів зовсім не подобаються, бо вони вважають це неетичними потягненнями.

КОЛИШНІЙ ПОСАДНИК Ню Йорку Джан Ліндзі опинився в четвер, 28-го липня у місцевій лікарні, куди його відвезли машиною швидкої допомоги зі станції Ґренд Сентрал, коли йому зробилося погано. Речники лікарні сказали, що він знаходиться в доброму стані, але залишили його на обстеження. Дж. Ліндзі, якому 72 року, від 1988 року не є надто здоровим тому навіть погане почування з приводу спеки треба брати серйозно.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274 6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434 0237 UNA (201) 451 2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347 UNAW (202) 347 8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434 0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $55.00 на півроку $32.00 на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Мир і терор на Близькому Сході

У понеділок, 25-го липня ц. р., на церемонії у Білому Домі король Йорданії Гуссейн і прем'єр Ізраїля Іцак Рабін один одному подали руку, закінчуючи тим символічним жестом 42-річну ворожнечу. Наступного дня вони промовляли у Конґресі. Рабін запевняв, як колишній генерал і активний вояк у чотирьох війнах проти арабів, що війни більше не буде і не буде проливу крови. Йорданія стала другою арабською державою, яка визнала Ізраїль. Першою був Єгипет, президент якого Анвар Садат підписав у Білому Домі за президентури Джіммі Картера сепаратний мир з Ізраїлем. Він заплатив за це своїм життям, бо коротко після того акту застрілив його єгипетський вояк, один з маршуючих перед ним у дефіляді піхотинців. Вбивника арештували, судили і розстріляли, але той атентат не припинив добрих взаємин між Єгиптом і Ізраїлем і по нинішній день. Єгипетський президент Госні Мубарак з орієнтацією на Захід, є посередником між Ізраїлем та арабськими країнами. Після того, як Йорданія приєдналася до Єгипту, ворожими Ізраїлеві найближчими сусідами є ще Ливан і Сирія. Президент Сирії Ассад вже досить давно заявив, що він визнає Ізраїль в заміну за зворот Сирії окупованого Ізраїлем узгір'я Ґоляну. Труднощі компромісу у цій справі в тому, що Рабін та голова Палестинської визвольної організації Ясір Арафат замирилися на базі не звороту окупованих земель, а признання широкої автономії на правобережжі Йордану і у смузі Ґази.

Але до повного замирення на Близькому Сході ще дуже далека дорога. В той самий день, коли прем'єр Ізраїля запевняв у Вашінґтоні, що більше війни не буде, вибух у Лондоні перед амбасадою Ізраїля навантажений динамітом автомобіль. Чудом ніхто з осіб не згинув, але будинок амбасади перемінився у купу румовища. Рабін висловив переконання, що спричинниками того терористичного акту були мусулманські фанатики з осідком в Ірані. Однак відомо, що фанатичними противниками злагоди між Ізраїлем і арабським світом є не тільки мусулмани, але й скрайні ізраїльські патріоти, для яких замирення з арабами рівняється національній зраді. Фанатизм завжди засліплює здоровий глузд. Ясір Арафат, Госні Мурабак і тепер король Гуссейн зрозуміли, що нереальною є мрія арабів зіштовхнути Ізраїль у Середземне море. Коли ізраїльські супер-патріоти покликуються на перемогу Ізраїля у чотирьох війнах проти арабів, то вони грубо помиляються в оцінці сучасного стану арабських збройних сил арабського світу. Нова ізраїльсько-арабська війна могла б бути катастрофою для Ізраїля. В проводі з Америкою, західній світ до того не хоче допустити. Президент Билл Клінтон радісно усміхався, як свідок примирливих жестів йорданського короля Гуссейна та ізраїльського лідера Рабіна, бо це ніби успіх американської закордонної політики. Насправді Америка тільки тим допомогла до того акту замирення, що обіцяла королеві Гуссейнові не виявлену докладно велику суму грошей, бо Йорданія переживає тепер тяжку економічну кризу.

Вся та історія далека від проблематики України. Вона тільки пригадує, що вчорашній ворог може стати нинішнім союзником і в тому є паралеля до новітньої історії України. Польща в роках між двома світовими війнами вела дуже глупу політику національної асиміляції і літом 1930 року переводила військом так звану пацифікацію, руйнуючи читальні „Просвіти", кооперативи та фізично побиваючи українських громадських діячів по селах і містечках. Однак від 1980 року, себто від початку заснування організації „Солідарність", вся польська підпільна преса пропаґувала відвернутися від Росії і звернутися в сторону України. І Польща була першою, яка визнала державність України. У Росії не завмер ще імперіялістичний рух, але фактом є, що Боріс Єльцин телефонічно ґратулював Леонідові Кравчукові з його вибором на Президента України та в позитивному висліді референдуму. І Росія і Україна обмінялися амбасадорами.

Ярослав Гайвас

НЕВІДХИЛЬНА ПОТРЕБА

II

Вже довший час перед виборами в Києві організовувалися заходи для міжнародного спостереження за проведенням виборів та для інформаційної обслуги їхнього проведення. В лютому прибували міжнародні спостерігачі з різних країн світу, а також представники української діяспори. У зв'язку з тим я виїхав з Києва до Львова, а після десятиденного перебування там та в деяких інших осередках Галичини, де передвиборча діяльність була на високому рівні, подався на Закарпаття.

Вже у Львові зустрівся я прямо з нераціональними заходами деяких груп і окремих кандидатів. Були це випадки двох-трьох рівновартісних кандидатів у тій самій виборчій окрузі, що згори зумовляло невдачу цілого ряду діячів, які повинні бути в парляменті. Саме під час мого перебування у Львові стався неймовірний випадок, коли лідер Української Республіканської Партії Михайло Горинь зареєструвався в тій самій окрузі, де вже був зареєстрований дуже популярний в Галичині і взагалі в правих національних колах Степан Хмара. Програв, як відомо, Михайло Горинь. Було ясно, що один з них перепаде, а обидва вони мають свою вагу в парляменті.

У Львові я вперше помітив, що на один можливий мандат реєструється більше осіб, які не мають найменших шансів бути обраними. Місцеві урядові чинники уможливили їм усім виступати в радіо за 300,000 купонів. Деякі незаможні кандидати пробували покористуватися кредитом, але міські „підприємці" вже мали практику з таких кредитів і вимагали негайної готівки. Виступи ці не мали ніяких практичних наслідків, але декілька днів були предметом веселих розмов львів'ян.

На Закарпатті масова реєстрація кандидатів набрала, мабуть, найгіршого на Україні розмаху, бо на одне місце кандидувало 25, а навіть більше кандидатів. На Закарпатті так само кандидували проти себе такі кандидати, що повинні були бути обрані, але в гущі мусіли перепасти. Для прикладу можна назвати молодого талановитого Віктора Бедя, який в національних інтересах повинен був стати членом парляменту, як це було в парляменті попереднього скликання. В публічній опінії такі виборчі безглуздя рішуче засуджені й треба сподіватися, що в майбутніх виборах їх не буде.

Такі нераціональності зі свого боку якоюсь мірою причинилися до виборчих невдач національного демократичного комплексу у виборах до парляменту. Після того треба було сподіватися, що болючий досвід парляментарних виборів послужить для того, щоб уникнути вирішальних помилок у виборах Президента. Так гадалося, але так не сталося, вийшло навпаки, а результат — катастрофальна поразка національно-демократичного чинника. Всіх причин навіть у газеті перелічити не можна, але про деякі таки треба згадати. Починати треба від найголовнішої, від кандидата на Президента національного чинника дотеперішнього Президента Леоніда Кравчука.

Чим ближче до виборів, ставало виразніше, що непопулярність Президента зросла до такої міри, що перебороти її пропаґандою і гарним словом уже не можна. Треба було фактів, а на ці факти уже не було часу. Постає питання, чи Президент був свідомий того. Мабуть, ні, а якщо так, то хіба випадково, на короткий час. На жаль, Президент подбав, щоб його оточення складалося з потакайлів, а навіть синкофантів, що в остаточному ефекті мусіло пошкодити йому самому. Кожного, що висловлював свою думку або ставав популярним в краю чи за кордоном, він усував зі свого оточення, позбавляючи державного посту (Юхновський, Лановий, Пинзеник). На інший з моментів характеру Л. Кравчука вказав в одній з останніх своїх книжок Роман Іваничук, на його обігрування й перехитрювання людей. Іваничук, не припускаючи, висловив недалеку вже правду, а саме, що він нарешті „сам себе перехитрить".

Закінчення буде

Д-р Роман Барановський

ЯКІСНА ПРОДУКЦІЯ — ЦЕ ДЛЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ

Доктор економічних наук Осип Мороз, який під цю пору очолює відділ Координаційного Комітету Допомоги Україні (ККДУ) в Кергонксоні, Н. Й., перебуває тепер вже вдруге в Києві, як представник Форуму Національної Фундації у Вашінгтоні, ЗСА, і є дорадником-експертом Кабінету Міністрів України. Д-р Мороз вже раніше перебував на запрошення Київського Політехнічного Інституту в Києві кілька разів і викладав там кожного разу впродовж трьох місяців менаджмент.

Він виготовив еляборат під наголовком як вгорі і подав його в червні цього року під розгляд Кабінетові Міністрів України. Думки висловлені в еляборaті базовані на книжці Маршалла Шашкіна і Кеннета Кайзера п. з. „Тотальна якість менаджменту".

Тут подаємо деякі важливіші думки і пропозиції з цього обширного еляборату.

Часті вимоги підвищення заробітної платні, пенсії, стипендії, словом грошові доходи, без збільшення кількости і якости товарів і послуг, не осягають бажаної цілі. Питання підвищення заробітної платні у всьому світі розглядають разом з питанням продуктивности праці і якости продукції.

Для створення основ культури суцільної якости господарського управління (менаджменту) потрібно, щоб якісна інформація вживалася для поліпшення, а не для осуду чи контролі людей. Вона не повинна вживатися проти працівника або виробника.

Організації, які контролюють виробника, його продуктивність через винагороду чи кару, повинні створити умови запевнення, що той, хто дає правдиву інформацію про продуктивність і якість не буде покараний.

Уповноваження повинні бути зрівняні з відповідальністю. Працівники відповідальні за певні дії, які впливають на якість продукції, мусять для ефективного виконання своїх функцій у вирішуванні питання підвищення продуктивности мати повноту влади. Працівники повинні мати змогу запроваджувати зміни в межах визнаної процедури без особливого дозволу керівництва. За висліди праці повинні дістати винагороду: індивідуальну, групову і всі члени організації повинні дістати винагороду як плід їхньої праці. Тотальна якість менаджменту визнає винагороду не лише символічну, але й матеріяльну.

Співпраця, а не конкуренція, мусить бути основою праці. Люди, що працюють в одній організації повинні підтримувати один одного, а не конкурувати між собою. Зрозуміло, що організації повинні конкурувати. Один із засобів досягнення більшої кооперації — це організація спільної, групової праці. Плянування спільної праці — це більш складна форма плянування праці.

Працівники мусять бути впевнені у своїй праці та що керівники для своєї вигоди не можуть їх без належної причини звільнити як непотрібних. Цей підхід допомагає зняти з робітника страх втратити працю.

Продуктивність і якість продукту є основою стабільности й розвитку організації. Організації, що не дають запевнення працівникам про сталість праці не можуть бути впевнені в якості продукту і послуг, що їх вони виробляють. Мусить бути відчуття справедливости. Кожний працівник в організації мусить відчувати, що справедливість існує і що вона базується на конкретній поведінці і дії всіх керівників на кожному рівні.

Автор назвав десять специфічних дій, що визначають клімат даної організації: довір'я, послідовність, правдивість, чесність, етичність, увага до інших, справедлива оцінка праці, без фаворитизму, участь в обговоренні і прийнятті рішень щодо змісту і проблем праці.

Винагорода повинна бути відповідною до обов'язків. Працівники повинні мати можливість стати співвласниками організації через придбання акцій.

Для підвищення якости товарів і послуг потрібно: сприяти створенню громадської думки про потребу підвищення якости товарів і послуг в Україні, розробити концепцію тотальної якости менаджменту, створити надзірну раду з авторитетних людей для підвищення якости товарів, як засіб здійснення економічного потенціялу України. Досвід аналогічної праці існує в ЗСА, Японії і в інших країнах. В Японії її очолював прем'єр міністрів. Створити робочу групу довготривалого плянування цієї праці, створити осередки контролі якости в усіх організаціях і підприємствах, перекласти відповідну літературу на українську мову відповідним тиражем, встановити нові предмети-дисципліни для навчання студентів в університетах і інститутах щодо контролі і підвищення якости товарів і послуг, підготовити необхідні проєкти законів і постанов для здійснення концепції тотальної якости менаджменту.

Едвар Демінг, відомий американський теоретик менаджменту протягом 1950—90 років, прийшов до переконання, що філософія менаджменту більше ніж знаряддя вирішує проблеми розвитку, встановлення і осягнення якости продукту. Із його 14 принципів найважливіші: кінчати з практикою винагороджування підприємств, що постачають неякісні товари за низьку ціну, ввести адекватний вишкіл працівників. Часто 70 відсотків відповідних фондів йде на начальство, а 30 відсотків на робітників, треба навпаки, відкинути страх працівників, розробити програми освіти і стажування.

Застосування цієї концепції в Японії сприяло розвиткові економіки і висунуло її в ряд найбільш розвинених країн світу.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Технологія смерти

Тонкий потужний струм червоного світла, що пробив повітря наукової лябораторії, став початком технічної революції. На цьому світляному промені струмінь сконцентрованої енергії, що може випалити діру в найтвердшій, панцерній сталі, а скерований у простір, може запалити невелику площину на поверхні місяця, віддаленого від нас на 238,000 миль.

Цей струмінь енергії може стати завтра „промінням смерти". Так принаймні передбачає поважне англійське видавництво журналу „Джейн'с", що займається слідкуванням та оцінкою зброєння у світі. На його думку, „проміння смерти", що віддавна захоплювало авторів футуристично-фантастичних повістей та їх читачів, стане незабаром (якщо ще досі не стало) складовою частиною арсеналу обидвох суперпотуг: ЗСА та Росії.

Роналд Прітті, видавець згаданого журналу „Джейн'с" твердить, що обидві супер потуги провадять вже від довшого часу перегони озброєнь з метою здобути перевагу над своїм супротивником. Йдеться тут, головно, про передбачені науковою фантастикою „проміння смерти". Згідно з інформаціями журналу, лейзерний пристрій для „осліплювання" існує вже по обидвох сторонах згаданих суперпотуг. Але для виготовлення потужної „лейзерної зброї" потрібні більш софістиковані та коштовні „лейзерні" пристрої. Згаданий ред. Прітті, видавець журналу „Джейн'с", цитує, дуже обережно натяки Департаменту Оборони ЗСА про можливість використання „лейзерних" променів, удвічі та втричі потужніших від доцьогочасних, не тільки в ділянці оборони, але й в наступальних акціях, поза шарами земної атмосфери, наприклад, згідно з поглядом вчених, лейзерні промені, вжиті в космосі, можуть вивести з ладу ворожі розвідчі сателіти, а в майбутньому навіть наздогнати та знищити ворожі ракетні стрільна, спрямовані на земний приціл, коли летітимуть поверх земної атмосфери.

Це фантастичне світляне проміння випускає прилад, відомий в науковому світі під акронімною назвою „лейзер", що становить комбінацію початкових літер таких слів: „Lisht amplif i cation by stimulated emission of radiation". Цей прилад випромінює світло, що не розсівається і має однакову довжину хвиль (чи пак кольорів) та однакову частоту.

Дуже мало винаходів промостили собі шлях в технології за такий короткий час, як лейзер та його попередник „мазер", що використовує ті самі звукові принципи та становить стрижінь кожної великої антени, що ловить сиґнали з комунікаційного сателіта „Гельстар".

Щораз частіше читаємо в пресі про викрадення літаків та користування вибуховою зброєю радикальними партизанами. Але сьогодні аматорську вибухову зброю слід вважати дитячою іграшкою в порівнянні з майбутнім, якщо вірити передбаченням деяких експертів атомної зброї. Одним з них слід вважати атомного фізика Теодора Тейлора, винахідника супер плавної атомної бомби, на думку якого нині живе декілька фізиків з досвідом в ділянці продукції атомної зброї, яку вони могли б виготовити при допомозі ядерного матеріялу, „одержаного" нелеґально з запасів приватної індустрії.

Останнім часом зчинився у світі великий крик з приводу спроб фабрикації атомних бомб у Північній Кореї.

Але який сенс продукувати самому чи крадькома давати виготовляти атомні ракети, які можна купити за 1,000 дол., а навіть менше за штуку у відомому паризькому ресторані, які, на думку терористів, надаються ідеально до створювання хаосу, паніки й безладдя майже в кожній країні нашої плянети.

Ці атомні ракети — це загальновідомі совєтські портативні ракети Sam-7 кляси земля—повітря (Surface toair). Згідно з розповіддю Ф. Бернера, редактора консервативного паризького щоденника „Аврора", ця портативна російська ракета стала популярна буквально протягом однієї ночі, коли нею раптом почали користуватися араби, у своїй „священній" війні з Ізраїлем. Він теж розповів одному американському кореспондентові дещо про власника згадуваного вже паризького ресторану (в якому він „підробляв собі з боку", як продавець зброї) та показав йому кольоровий каталог „товарів смерти", рекомендуючи йому купити, як зайде „потреба", саме атомну ракету „SAM-7", якою навіть мала дитина може користуватися та яку можна купити за 800—1,000 дол., а ракетні стрільна по 60—80 дол. за штуку. Сотні штук цієї портативної зброї були зібрані арабами по скінченні війни на полях Близького Сходу та продані чи перепродані продавцям зброї. З невідомих причин Франція була вибрана ключем розподільної бази тієї зброї.

Але не зважаючи на доцьогочасну офіційну мовчанку, нещодавно арештовано кілька турків у підміській віллі Парижу, в якій, до речі, знайдено дві портативні атомні ракети — „SAM-7" та російську інструкцію, як тією зброєю користуватися.

Ті факти говорять самі про себе — про сучасну технологію смерти та про її дію — на папері та у реальному світі.

Богдан Шарко

УКРАЇНА ВІДЗНАЧИЛА 85-ЛІТТЯ ПРОФ. Ю. БОЙКА-БЛОХИНА

Інтерв'ю з ювілятом

I

Питання: — Вельмишановний пане професоре, газети України донесли до нас радісну вістку, що українці на батьківщині святково відзначили ваш ювілей. Я переконаний, що ваш зв'язок з Україною має значення і для читачів „Свободи", яка не раз відзначала ваші наукові й політичні заслуги. Найперше хочеться знати, як ви зустрілися з важкою українською дійсністю 1994 року?

Відповідь: — Зустрівся активно в міру моїх скромних сил. До мене зверталися кількаразово представники радіомовлення з проханням про інтерв'ю як у Києві, так і в Харкові. Довелося виступати також у телевізійній програмі, як науковцеві й голові сенату ОУН. Я наголошував, що такі величезні зміни, політичні, економічні й духові, що відбуваються в Україні, не можуть бути легкими і швидкоплинними. В історичних зламах різних народів драматичність була завжди, і цю неминучість треба мужньо сприймати, ні на кого не надіючись, самим будувати своє життя.

Кожний новий день тривання нашої державности є нашим виграшем, бо в народній свідомості укладається відчуття стабільности факту існування незалежної України. Не сміємо забувати, що в нашій багатонаціональній державі основною владною силою має бути український народ з відродженим почуттям єдности господаря своєї країни, а співгосподарями можуть бути ті, які безумовно підтримують одвічні стремління нашої нації. Історичною волею й прагненням нашого народу є панування на нашій землі української культури й мови без переслідування прав і культур інших мешканців України, які поважають одвічний закон історії усіх народів. Демократичний вексель наперед ми не повинні давати ніякому пройдисвітові, що товчеться на українській землі.

Повернути собі свою самостійність і примусити інших зрозуміти нашу незламність — це першочергове завдання серед усіх інших реформ, серед них на першому пляні — реформа душі. Це були мої головні тези виступів. Зрештою, нічого нового в порівнянні з тим, що підносили в останньому часі кращі голови українства. Але „Останкіно" мало свої необмежені можливості на Україні занечистити повітряний простір чорною злудою брехні й дурманом обіцянок московської самопевности. Обрізання достави паперу на Україну замикало нам уста в найгарячішу пору. І от наслідки — вибір Кучми на Президента, наслідника жалюгідного гетьмана Брюховецького.

П.: — Так, це трагічно. Та треба і в найскладніших ситуаціях шукати виходу. І добре, що саме тепер ваш політичний досвід, ваші наукові здобутки у зв'язку з вашим 85-літнім ювілеєм постають в усій очевидності перед українською спільнотою. Вони стануть здоровим імпульсом. Але безпосередньо до теми інтерв'ю: як взагалі дійшло до відзначення вашого ювілею в Україні?

В.: — Наміри про це відзначення надійшли до мене в березні і радісно схвилювали мене. Долинула вістка не тільки з Києва, виявилося, що на мене чекають і в Харкові, де серед небезпек понад 10 років пробігала моя молодість, чекають мене і в Одесі, яка у 20-их роках вабила мене бурхливим морем, а привітала в 1929 році тюрмою політв'язня. Приємно вразило мене те, що утворився у столичному граді ювілейний комітет з дев'ятьох науковців і письменників. Очолив його Іван Драч, заступником став директор Інституту Українознавства при Київському Державному Університеті проф. д-р Петро Кононенко, а секретарські обов'язки перебрав керівник дослідів нової української літератури в Інституті ім. Т. Шевченка при Національній Академії Наук д-р Володимир Мельник. Дивним-дивом було для мене, що відзначення захопило собою багатьох, спраглих духового корму, було урочистим, з виявом глибоких симпатій до мене, з іскорками ентузіязму.

П.: — Де відбулася ваша перша зустріч з українською громадою Києва?

В.: — Це сталося в Музеї Літератури. Було 11 доповідачів, що розгорнули перегляд моєї літературознавчої діяльности. Доповідачі й студенти захопили мене своєю начитаністю, тематичною різноманітністю в підході до мого наукового дорібку. З доповідями виступали вже згадані П. Кононенко і В. Мельник, а далі заступник директора Музею Літератури С. Попель, завідувач відділу порівняльних досліджень Інституту Українознавства, енергійна Л. Грицак, професор Київської Консерваторії Н. Королюк, працівник Інституту Літератури при Українській Національній Академії Н. Шумило, знаний літературознавець В. Погребенник, проф. Варшавського університету С. Козак, визначний дослідник архівів С. Білокінь, О. Томенко, А. Мойсієнко та інші. Не була забута жодна ділянка моєї літературознавчої праці. Швидко і чітко, мов на екрані, відбувся перегляд різних груп моїх праць, щоразу виділялася їх відмінність від підсовєтського літературознавства. Відзначалося моє вглиблення в духовий зміст нашої літератури і в її національну істотність. Разом з тим говорилося про накреслені численні зв'язки із світовою літературою.

Закінчення буде.

47-ма КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ

Відбулася ця конвенція в місті Воррені, Миш., в 50-ліття десанту альянтів в Нормандії, що став початком закінчення Другої світової війни.

Дня 18-го червня 1994 року зібрались біля пам'ятника ветеранів делегації на конвенцію від Католицьких Ветеранів станиці ім. В. Мельника, від комбатантів Дивізії „Галичина", Станиці ч. 101, і Української Повстанської Армії. Під звуки маршової музики зібрались присутні ветерани коло пам'ятника поляглих ветеранів.

Коротким словом відкрив ці святкові збори стейтовий командант ветеранів Степан Віхар і представив радного міста Воррен Михайла Цюпу, який прочитав резолюцію Міської ради Воррену, проголошуючи день 18-го червня 1994 року Днем Українських Американських Ветеранів. З черги підполковник Олег Цєплий прочитав історичний наказ ген. Двайта Айзенгавера напередодні висадки. С. Віхар представив конґресмена Дейвида Боньора, який, згадуючи день висадки, сказав: „Цей день ми повинні згадувати з пошаною, бо це день, який змінив назавжди розвиток історії. Він виявив характер і готовість американців стати до боротьби за свої ідеали. Будучи ветераном, він висловив гордість, що є членом Станиці ч. 101.

Складаючи вінок під пам'ятник ветеранів, капелян Мирослав Прийма провів молитву при звуках пострілів ветеранів та жалобної мелодії військової трубки.

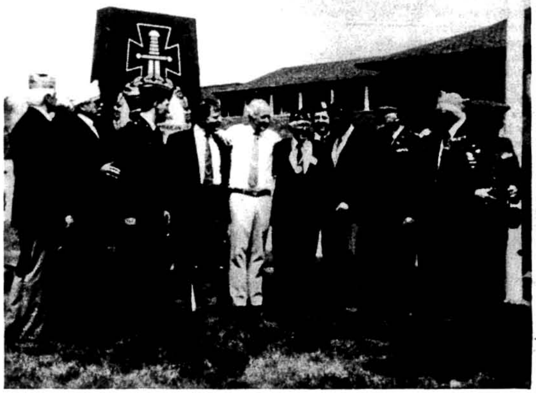
Спеціяльного вшанування удостоїлися три ветерани нормандського десанту, які залишились живими до сьогоднішнього дня. Це був Богдан Безкоровайний, Михайло Огроднік і Михайло Вегрин. Цей ритуал провів ген. Орест Когут в супроводі підполковників Олега Цєплого і М. Маланяка.

Конґресмен С. Левін висловив признання зібраним ветеранам за плекання ідеалів американського народу та за збереження української духової спадщини. Він вручив С. Віхарові відбитку запису в „Конґресовому рекорді", в якому висловлено пошану українсько-американським ветеранам за пошану принципів вільного, демократичного американського народу. Після відспівання „Боже, благослови Америку" підп. О. Цєплий розпустив збір.

Розчаруванням для організаторів конвенції була відсутність делегатів в Пенсильванії та Ню Джерзі. Присутні ветерани висловили з цієї причини затурбовання та закликали до посилення праці в рамках комбатантських організацій та збільшення членства.

На бенкеті промовляє ген. О. Когут. Сидять (зліва): С. Віхар, О. Повп, М. Прийма і Владика О. Биковець.

Представники комбатантських організацій збираються біля пам'ятника.

У п'ятницю вечером ветеранів гостили жінки Допоміжної секції. В часі гостини виступив ансамбль „Золоті дзвони" під керівництвом Ольги Дубрівної-Соловій.

Для проведення нарад та ділової чистини делеґатів поділено на ряд комісій, такі, як членства, дослідів і документації, статутової та номінаційної. Про висліди своєї праці комісії повідомили конвенцію в суботу вранці.

В пополудневій сесії Номінаційна комісія представила кандидатів до Управи на 1994-95 рік: Мирослав Маланюк — головний командир, Михайло Демчук — перший заступник, Степан Шевчук — другий заступник, Олег Каранець — фінансовий референт, Едвард Зетик — суддя, Петро Капітанець — квартирмайстер, Мирослав Прийма — капелян, Дмитро Боднарчук — референт історії, Богдан Самокишин — референт суспільної опіки, Роман Раковський — попередній головний командир, публічні зв'язки, публікації.

Біля 300 делегатів і гостей були учасниками балю. Новозбудована заля церкви св. Йосафата була прибрана прапорами всіх стейтів Америки, військовими прапорами, як також генеральським прапором для відзначення присутности ген. О. Когута, котрого гості привітали постанням з місць. Його впровадили на залю підп. О. Цєплий і підп. М. Маланюк. Вітала його молода пара в народних строях хлібом і сіллю.

Присутні відспівали американський і український гимни, започатковані квартетом ветеранів під проводом Степана Феденка. Марійка Гординська своєю грою на фортепіяні витворила приємний настрій вечора. Підп. О. Цєплий в своїй промові звернув увагу на той збіг обставин, що ця конвенція відбувається в 50-ту річницю висадки в Нормандії.

Дальше провадження бенкету перебрав С. Віхар. Він попросив Василя Лучківа впровадити нововибраних членів проводу в їх пости. С. Віхар представив тоді головного промовця вечора ген. О. Когута та його дружину Єлисавету. Він описав його професійні успіхи як керівника міжпланетної ракетної дивізії. Для громади Дітройту це була велика приємність і честь вітати ген. Когута, бо він уродженець того міста, був учнем школи Непорочного Зачаття і свою освіту закінчив докторатом в університеті Ен Арбор. Ген. Когут у своїй промові аналізував ситуацію в Україні, її економіку та наслідки її сусідства з Росією. Свої завваги ілюстрував прозірками. Наказом часу уважав припинення економічного хаосу в Україні. На пам'ятку цього дня підп. О. Цєплий і командир Станиці ч. 101 М. Прийма вручили ген Когутові грамоту за його осяги в праці.

Перед початком вечері о. Вернард Панчук провів молитву.

По вечері представлено визначних гостей, між ними радного міста Воррен М. Цюпу, який відчитав резолюцію Міської ради Воррену. У ній відзначено провідну ролю Станиці ч. 101 в житті української громади. С. Віхар особливо відзначив присутність Джімі і Соні Гаєс, які на цю конвенцію прибули з Гаваїв. Дж. Гаєс — це колишній командир Католицьких Ветеранів при церкві св. Івана Хрестителя, був військовим полоненим в Німеччині й Чехо-Словаччині та є активним в комбатантських організаціях.

Ветерани Дивізії „Галичина" відзначили М. Огродніка за його працю при плянуванні та будові пам'ятника ветеранів у Воррені.

Ольга Повп пожертвувала 200 дол. на суспільні потреби організації, а Алберта Вейнтінгер обдарувала пам'ятками ген. Когута та його дружину.

Закінчено бенкет молитвою Єпископа Олександра Биковця.

Слідувала забава під звуки оркестри Сильвана Колтика.

Н. Н.

ҐРАДУАЦІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ

І ось у світ вони йдуть,
Широкий світ, незнану долю
Та основи в них сильні,
Бо ходили в нашу школу.

У цей чудовий соняшний день, неділю, 5-го червня ц.р. українська середня школа Непорочного Зачаття у Дітройті Миш. відбула свою 32-гу ґрадуацію.

Ці святкування почалися о год. 10-ій вранці Архирейською Літургією, яку відправив Владика Михайло Вівчар в сослуженні протоархимандрита о. Ізидора Патрила, ЧСВВ, о. пароха Максима Кобасюка, ЧСВВ, о. митрата Степана Кнапа, о. Роберта Лукавого та о. шамб. Степана Хрепти.

Співав чудово хор церкви Непорочного Зачаття під диригентурою Павла Онищука.

Отець ігумен і професор української середньої школи у своїй проповіді висловив такі глибокі думки.

„Поспішним темпом наступають щорічні літні вакації. Наші студенти рахують дні і години, що ще їм залишилися посидіти у клясі. Попрощаються з учителями і взаємно побажають веселого відпочинку. Візьмуть зі собою знання, які придбали не без поту, самовідречення і немалих зусиль.

Однак, 14 студентів кляси 1994 року, залишають нашу школу — вони їдуть дорогою, яка заведе їх далеко від нас — закінчивши середню освіту у нашій школі, не лишається їм іншого вибору, як зупинитися у новому осередку, шукати нових приятелів, запізнатися і привикати до інших обставин життя, щоб дальше розвивати свої знання і здобути вищу освіту.

Напевно наші студенти задоволені, що вчилися у нашій школі. Вони їдуть з надією, що їм добре і там буде поводитися, бо фактом є, що всім студентам, які вийшли з нашої школи, надзвичайно добре повелося у студіях, бо взяли зі собою не тільки добрі академічні знання, але також мають в запасі любов, відданість і витривалість до студій.

Кляса 1994 року залишає школу з мішаними почуваннями — хочеться йти, але гірко покидати — це є сторінка життя кожної людини. Це доказ любови і прив'язання до того, що своє.

Ми з жалем і болем також відчуваємо їх відхід. Ми свідомі, що дали те, що могли, хоч обставини не були легкими. Треба, щоб вони йшли вибраною дорогою, щоб могли набути ще більшого знання.

Дорога клясо 1994 року! Не забувайте за нас. Загостіть до нас! Бо наша школа є вашою школою.

Дирекція і професори української школи Непорочного Зачаття бажають вам великих успіхів, завершення ваших мрій, багато Божого благословення. Нехай Пречиста Діва Марія завжди вами опікується".

Безпосередньо після Служби Божої відбулися Ґрадуаційні святкування. Майстром церемонії був сам о. парох, котрий попросив до прощальних промов „Salutatorians" Олену Площанську, яка добірною та чистою українською мовою виголосила свою промову, підкреслюючи, що школа Непорочного Зачаття дала їй не лише набуте академічне знання, але також добрий фундамент християнських та моральних засад на будуче життя. Робін Александер Кушнір виголосив свою промову англійською мовою. „Co-Valedictorians" були Наталія Раффо і Христина Куцло, які сказали, що українська середня школа важлива тим, що дає нашим учням не тільки відповідну академічну підготову до дальших студій, але також озброює їх відповідним знанням з усіх ділянок українознавства.

Владика М. Вівчар у своєму теплому і щирому слові прощаючи ґрадуантів, підкреслив, що тепер вони вступають в правдиву школу життя. Побажав, щоб життєвий вибір був мудрий, згідно з Божим призначенням, а також, щоб Мати Божа Покровителька благословила всіх ґрадуантів.

Владика Вівчар з о. парохом М. Кобасюком роздавали дипломи, які одержали: Николас Крейді, Робін Кушнір, Силвія Цибарт, Діянна Дуґан, Анна Ґалка, Христина Куцло, Петро Мазяк, Давид Палац, Олена Площанська, Наталя Раффо, Богдан Савка, Христина Шарон, Стефан Стрихар та Михайло Віґел.

Директорка Школи, сестра Теодозія Луків, ЧСВВ, роздала стипендії і нагороди та прощала їх теплими, материнськими словами.

1. Нагороди і стипендії за академічні осяги та найвищі оцінки отримали:

„Valedictorians" — Наталя Раффо і Христина Куцло

„Salutatorians" — Робін Кушнір і Олена Площанська

2. Presidential Academic Exellence Award:

Наталя Раффо і Христина Куцло

3. Wayne State University Presidential Merit Scholarship:

Наталя Раффо і Христина Куцло

4. Alumni Association of the University of Michigan's Regents-Alumni Scholarship:

Наталя Раффо

5. Xavier University Scholarship and 3-year R.O.T.C. Scholarship:

Михайло Віґел

6. Michigan State University Student Grant and Competetative Scholarship:

Петро Мазяк

7. Professor Martha Tarnavsky Memorial Award for Fluency in Ukrainian:

Олена Площанська

8. Society of Women Engineers Award to Students (women) for Excellence in Science and Mathematics:

Наталя Раффо, Христина Куцло і Силвія Цибарт

9. Ukrainian Selfreliance Credit Union Membership Sholarship:

Христина Куцло і Олена Площанська

10. Ukrainian National Association Membership Scholarship:

Петро Мазяк і Богдан Савка

11. Immuculate Conception Scholarship:

Наталя Раффо, Христина Куцло, Робін Кушнір, Олена Площанська, Петро Мазяк, Силвія Цибарт, Стефан Стрихар, Діянна Дуґан і Христина Шарон

12. Immuculate Conception Award for Outstanding Citizenship and All-Around Service to School and Church:

Михайло Віґел

13. Perfect Attendance Award:

Стефан Стрихар і Силвія Цибарт

14. Perfect Attendance and Promptness Award:

Михайло Віґел.

Крізь всі віки поважали вихователів, бо вчитель стоїть на початку життєвого шляху вченого, письменника та академіка. Своєю самовідданою працею він зароджує любов до свого предмету. Вчитель це не спеціяльність, це талант — треба з ним народитись, щоб від ранку до вечора зі своїми учнями трудитись. Своєю самовідданою працею учитель виховує майбутню людину — громадянина в нашому суспільстві. Невтомною працею, своєю ласкою, посмішкою, творчістю вчитель завжди горить у школі. Крок за кроком вчитель веде цю малу дитину від початку, до вершин і ніколи її не зрадить — тому є велике бажання вклонитись цій людині — вчителеві, а особливо учителям школи Непорочного Зачаття.

Вчителів з такими прикметами не бракує в нашій школі. Бо лише під їхньою кермою та завдяки їх зусиллям ґрадуанти набули широкого знання та оцінку університетських чинників, які наділили їх багатьма стипендіями та нагородами.

Наша парафіяльна школа Непорочного Зачаття дає не лише академічну освіту, але завдяки отцям і сестрам передає нашій молоді глибоке духовне і релігійне виховання, та навчає їх у вірі предків.

Христина Годів-Юзич

ЦИМИ ДНЯМИ У ТБІЛІСІ, грузинській столиці, озброєні грабіжники в масках увірвалися в Державний музей мистецтва і викрали три твори видатних майстрів живопису. Загальна вартість вкрадених шедеврів складає щонайменше мільйон долярів: це картини німецького мистця XVI ст. Люкаса Кранаха, голляндського пейзажиста XVII ст. Якоба ван Рюйсделя і французького мистця XVIII ст. Жана Батіста Шардена.

В невимовнім жалю ділимося сумною вісткою з родиною приятелями і знайомими, що в четвер 7-го липня 1994 р. відійшов від нас у вічність на 85 році трудолюбивого життя

бл. п.

ІВАН МАЦЮК

колишній засланець заполярної Колими, підстаршина армії В. Андерса, учасник боїв за Монте Касіно і нагороджений хрестом

Похорон відбувся у понеділок 11-го липня 1994 р. з церкви св. Миколая в Пассейку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у смутку
брата — ВАСИЛЯ

та рідню в Україні і Канаді

Ділимося сумною вісткою
з рідними, приятелями і знайомими,
що у п'ятницю 29-го липня 1994 року
упокоїлася в Бозі на 93-му році народження
наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ,
СЕСТРА І ТІТКА

бл. п.

ОЛЕНА КОСТІВНА ПІДДУБНА

Покійна народилася 16-го травня 1902 р. на Харківщині, Україна. Довголітня вчителька на Україні і при парафії Святої Покрови у Філядельфії.

В глибокому смутку:
донька — ІННА СТРАТІЄНКО з чоловіком АНДРІЄМ
внучка — МАРТА СТРАТІЄНКО
внук — ОЛЕКСАНДЕР СТРАТІЄНКО з дружиною ЛІСОЮ і донечкою МАРІЄЮ ЛУЇЗОЮ
сестра — АНТОНІНА ЛИСЕНКО з родиною

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 2-го серпня о 7-ій год. вечора у церкві Святої Покрови при 12 і Оак Лейн у Філядельфії.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА у середу 3-го серпня о год. 9-ій ранку, а потім на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСЦАК-ДЕЛЕҐАТУРИ КАНАДИ

Згідно зі Статутом УСЦАК, 21-го березня ц.р. в залі СТ „Україна" в Торонто відбулися Загальні збори Делеґатури, в яких взяло участь 22 представники активних спортових осередків і спортових ланок молодечих організацій.

Збори відкрив голова Делеґатури Ярослав Коваль, який привітав учасників та гостя ред. Стефана Горлача. Дальше Зборами керувала вибрана Президія у складі: Олександер Скоцень — голова, Ярослав Коваль — заступник, Борис Гуль — секретар.

Згідно з прийнятим порядком дня прочитано протокол з попередніх Загальних зборів, а для ознайомлення присутніх зачитано Статут УСЦАК. Після цього за проведену дворічну працю короткі й ділові звіти склали від: Управи голова Ярослав Коваль, секретар Борис Гуль, касир Маркіян Когут, спортовий референт Михайло Гарапин та представники активних осередків: СТ „Україна", Української Юнацької Футбольної Ліги, що

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

охоплює 12 дружин чоловічих і 6 жіночих, Української Софтбольної Ліги, Спортових Осередків міст Ст. Катеринс, Ошави, спортових ланок СУМ, Пласту.

У жвавій дискусії над звітами всю увагу було присвячено внутрішньо-організаційним справам праці, шукалися нові можливості широкої на цьому многонадійному терені майбутніх перспектив розбудови в існуючому молодечому потенціялі різноманітного спортового життя. Особисто в теперішніх часах, коли заходить невідкладна потреба, крім вже існуючих ланок, впровадження і плекання нових, які відсутні, як теніс, плавання, байзбол. Конечне організування в літніх місяцях (що виявляється легшим в організуванні як теж у далеких виїздах на турніри) на повітрі трійкових відбиванкових турнірів і т.п.

Присутні, а також члени управи, були однозгідні в дискусії в тому, що треба напружити всі потенційні сили, які на сьогодні в немалій мірі існують на широких просторах Канади, особливо в ближчих і дальших околицях Торонто, для розбудови і закріплення спортової діяльности на цих розлогих теренах. В цьому і буде історична роля спортових активістів, присутніх на зборах.

Вислухавши звіти і пляни, Контрольна комісія схвалила діяльність управи, уділила абсолюторію уступаючим органам. Одноголосно обрано нову, відмолоджену Управу, до якої ввійшли: Ярослав Коваль — голова, Євстахій Габа — заступник, Борис Гуль — секретар, Маркіян Когут — касир; члени — Володимир Сибидло, Дмитро Мельник, Михайло Гарапин, Ярослав Стасів. Контольна комісія: Василь Бибик, Володимир Сточанський, Остап Стецьків.

Запляновано на літні місяці два загальні турніри на оселі Українського Національного Об'єднання: 23-24-го липня відбиванковий-трійковий, футбольний і тенісовий, та 6-7-го серпня бейзбольний.

Олександер Скоцень

Чемпіонки відбиванкових першостей УСЦАК — 1994 року, жіноча дружина УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк.

Чемпіони відбиванкових першостей УСЦАК — 1994 року, група чоловіків, дружина УСО „Тризуб" Філядельфія.

37-ИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР УСЦАК

Завдяки старанням Канадської Делеґатури, у просторих і вигідних спортових залях Торонтського університету 28-го травня відбувся цьогоріднчий весняний турнір, в якому мало взяти участь 12 клюбів північноамериканського континенту. На жаль, участь у турнірі взяли лише вісім дружин.

На старт вийшли зі ЗСА три чоловічі і одна жіноча дружини: УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк, УСО „Тризуб" — Філядельфія, УАСТ „Леви" — Чикаґо, УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк; жінки: Канада — СТ „Україна" — Торонто , „Запорозькі Козаки" — Міссісаґа, „Динасори" — Етобіко, жіноча дружина Торонто. Запрошені були ще інші клюби зі ЗСА, однак, на жаль, вони не змогли приїхати до Торонто.

Солідно, безперебійно працювали судді — верифікаційна комісія у складі: Олександер Павлів, Володимир Сточанський, Борис Гуль.

О год. 9:30 ранку турнір офіційно відкрив коротким словом-привітом голова Делеґатури Ярослав Коваль, бажаючи учасникам турніру успішного й шляхетного змагання. І справді, впродовж турніру проявлялася зразкова, дружня атмосфера та поведінка його учасників. Змагання були проведені згідно з міжнародними правилами: дружини змагалися кожна з кожною у двох сетах, у випадку, коли дві дружини набрали б однакову кількість пунктів вони розіграли б між собою ще один, додатковий вирішальний сет. Проблеми турніру вирішувала верифікаційна комісія. Слід підкреслити, що впродовж цілоденних завзятих змагань турнір пройшов успішно, спокійно, без будь-яких порушень правил чи інцидентів.

У змагунів відчувалася втома, спричинена далекою подорожжю і цілоденною грою, тож у підвечірніх годинах вона у деяких змагунів була виразна. Можна думати і про те, що деякі юнаки не були як слід підготовані до виснажливих з коротким відпочинком змагань. Натомість у добрій формі після цілоденних змагань виявились дружини — місцева СТ „Україна" та УСО „Тризуб" — Філядельфія. Змагаючись, вони ввесь час мали на увазі увійти до фіналу і це їх підбадьорювало. Їхні мрії стали дійсністю, не дивно бо вже в ранішніх зустрічах ці дві дружини показали себе з найкращого боку, на них звернули увагу глядачі.

Юнаки місцевого СТ „Україна", хоч не з дуже великим досвідом, проте з великою волею перемоги, запальні, можуть стати дуже добрим матеріялом на майбутнє, за умов відповідної праці з ними. Проте, незважаючи на вказані якості, ці молоді спортсмени мусіли піддатися старшим, зіграним, досвідченим у тій ділянці спорту. УСО „Тризуб" — Філядельфія перемогли у фіналі в обох сетах з рахунком 16-14 і 15-5.

Особливо треба згадати про жіночі дружини, котрі хоч у скромній кількості, однак з признанням, треба ствердити, організували себе, приїхали на турнір і взяли в ньому участь.

На старт вийшли УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк і збірна жіноча дружина Торонто, які виступили у двох іграх. Перемогли гості з Нюарку, які виявилися більш зіграними, краще зорганізованими і з більшим досвідом. Результат першої гри 15-8 і 15-8 — фінальна перемога „Чорноморської Січі" 15-10 і 15-13.

Кінцевий показник здобутих місць:

Чоловіки

1. УСО „Тризуб" — Філядельфія.
2. СТ „Україна" — Торонто.
3. УАСТ „Леви" — Чикаґо.
4. „Запорозькі Козаки" — Міссісаґа.
5. УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк.
6. „Динасори" — Етобікі.

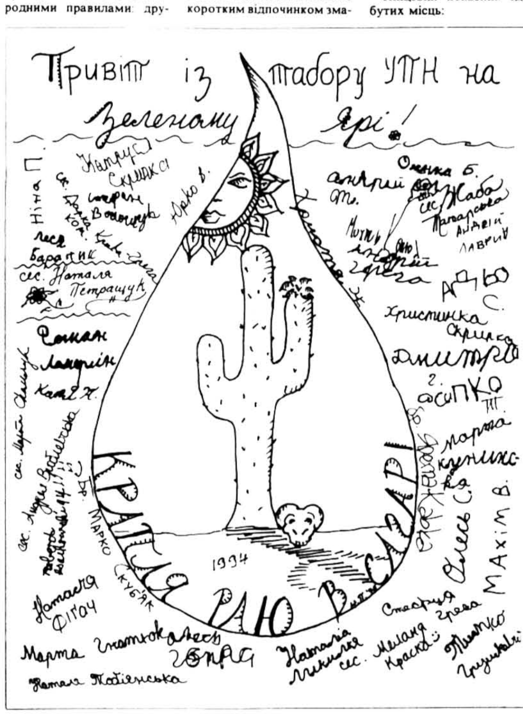
Жінки

1. УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк.
2. Жіноча команда — Торонто.

Увечері, після цілоденного труду під час змагань, в балевій залі готелю Бест Вестерн при численній участі публіки, спортсментів вітали голова Делеґатури Ярослав Коваль і голова Прихильників НОКУ Євстахій Габа. Урочистість проходила в дружній, товариській атмосфері, була подана вечеря з вином, були вручені нагороди і медалі учасникам. За приготування їх щира подяка Уляні Стек.

Згідно до підсумків, першість у турнірі, отже і основні трофеї здобули чоловіча дружина УСО „Тризуб" — Філядельфія та жіноча УСВТ „Чорноморська Січ" — Нюарк. Трофей найкращого змагуна здобув Ігор Акіншін („Тризуб"). Трофей найкращої змагунки здобула Наталка Антків (жіноча дружина, Торонто). В товариській забаві при звуках оркестри молодь забавлялася до пізньої ночі. В ромові з учасниками турніру однозгідно виявляли бажання брати участь в майбутніх турнірах УСЦАК.

Олександер Скоцень

ІНШЕ ЧИСЛО ФАКСУ

У статті „За прискорене включення Придніпровського краю в український культурний простір" („Свобода", ч. 142 з 28-го липня 1994р.) число факсу у Дніпропетровському має бути (0562) 45-25-98. — В. Редько.